

ужасу стоје грешници и само Она једина није заћутала – Мајка Божија. Она се наклонила ка рамену Сина Свога и моли Га за несрећне грешнике који ће свакога тренутка чути ту страшну осуду на вечну муку. Такво је наше хришћанско надање, да ће нас Мајка Божија заступати на

вечну".

Господ ради тога пред нама открива ту слику Страшног Суда благовремено, указујући нам на њу, да би нам дао могућност да пређемо са леве стране, која нам прети за наш греховни земаљски живот - на десну. Некада давно је говорио мудрац:

Подсетите се безбројних добротина нашег Спаситеља Исуса Христа и најслађе Богородице, и будите стрпљиви у искушењима која долазе. Бог увек помаже. Бог увек долази на време, али је потребно стрпљење. Он нас чује чим му се обратимо. Али Он не размишља као ми. Ви мислите да ваш глас није одмах стигао до Светих, Богородице, и Христа. Напротив, чак и пре него што сте завапили, Свети су кренули да вам помогну, знајући да ћете тражити њихову помоћ и њихово молитвено заступништво. Међутим, будући да не видите ван онога што је очито и не знате како Бог управља светом, желите да се ваш захтев испуни попут муње. Али то није оно што Господ жели. Он тражи ваше стрпљење. Он жели да ви покажете вашу веру. Не се можете молити као папагај. Потребно је да се и сами потрудите за оно за шта се молите, а затим треба сачекати. Видите да се испунило оно за чим сте у прошлости чезнули. Ипак, били сте повређени јер нисте имали стрпљење да сачекате.

свјатац Јосиф Исихаста

Страшном Христовом Суду.

О, када би човек чешће размишљао о том крају свог живота, не само земног, већ уопште о крају историје људског рода, чиме ће се она завршити? Али, управо, садашњи људи уопште о томе не мисле, а ако и мисле, сете се тога - само одмахну руком. А други умирују себе говорећи: "Бог је милостив, Он треба свима да опрости". Таквима се само може рећи: "Молим вас, па отворите Јеванђеље, шта тамо Сам Бог говори, шта је он Сам рекао? Да ће он свима без изузетка опростити? Уопште није тако! Он каже да ће праведници наследити живот вечни а да ће грешници отићи у муку

„Сећај се краја свог и вавек нећеш сагрешити“. То не значи, наравно, да он обећава човеку безгрешност – не! Он каже да, ако човек буде памтио „крај свој“, он се неће односити ка греху лакомислено, како се људи обично односе.

Памти крај свој, душо хришћанска, сећај се Страшног Христовог Суда, памти то да ће тај Суд бити последњи и коначни на сву вечност и увек се искрено моли, када чујеш на богослужењу: „Да крај живота нашег буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и добар одговор на Страшном Суду Христовом, Господу се помолимо“. Амин.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

НЕДЕЉА О СТРАШНОМ СУДУ

св. Лав Римски, св. Флавијан, св. Агапий

Мтш. 25, 31 - 46, зч. 106; 1 Кор. 8, 8 - 9, 2, зач. 140.

митрополит Филарет Вознесенски

НЕДЕЉА МЕСОПУСНА - О СТРАШНОМ СУДУ

Први део 25. главе од Матеја почиње причом "О десет дјева", други део те главе је такође прича - прича "О талантима", и на крају, закључни део те 25. главе је беседа Спаситеља о Страшном Суду. Управо смо то јеванђелско читање слушали данас на Светој Литургији.

Господ је почео ту проповед речима: "Када дође Син Човечији у слави својој и сви свети анђели са њим, онда ће сести на престо славе Своје". Светитељ Јован Златоусти говорећи о тој 25. глави од Матеја, говори: "Његова реч бива страшна зато што Он само Небо, сама Небеса представља као да су сасвим опустели, зато што и Он одатле одлази на Престо славе Своје и сви свети анђели с Њим одлазе одатле тамо где ће Он савршити свој последњи Суд".

"Доћи ће у слави Својој и сећеће на престо славе Своје".

Господ то не наглашава без разлога. Он је први пут дошао на земљу у смиреном, пониженом стању, родио се у пећини, био положен у јасле, у Свом земном

животу "није имао где главу да приклони" - по Његовим сопственим речима. На крају је био разапет на Крсту и погребен. Његов Други долазак ће бити потпуно другачији. Он ће доћи у слави Својој. Како безначајна, како испразна ће се показати пред Његовом божанственом славом тада свака раскош, свако великолепије, свака земна слава! Он ће доћи у свој слави Својој!

Раније, на гори Тавор, апостоли су видели само мали део његове славе, видели су онолико колико су могли да приме. Они су видели хаљине Његове беле као снег, а лице Његово сијајуће као сунце, у свој слави Његовој. То је био најмањи део Његове славе – каква ће тек бити та слава са којом ће Он доћи на Свој последњи Суд, када буде дошао да од човечанства затражи одговор на питање како је оно користило то велико дело и ту велику милост коју је Он јавио људима?!

Страшан ће бити тај последњи Суд зато што ће се показати да

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

се од свезнања Божијег није сакрило ништа у животу, у души човека: ни најтајнија помисао, нити нека унутарња одлука или доживљај. Само оно што је било отпуштено, разрешено у покајању на исповести, како говоре Свети Оци, само то ће бити уништено, то неће пронаћи ни објавити Господ зато што тајинство покајања не само да опрашта човеку грехе, већ их и уништава као да их уопште није ни било.

А све остало ће јавити Господ, јавиће тако да ће и сви људи и сви анђели угледати човека не онаквим, каквим им се он чинио у земном животу, већ онаквим какав је стварно био. Свако је чувао од туђег погледа своје унутрашње доживљаје, нарочито оно што је у њима нечисто, грешно, срамотно. Све ће то, понављам, уколико не буде омивено покајањем - Господ разобличити.

Угледаће нас тада наши познаници онаквима какви смо заиста били, угледаће нас и вероватно ће се ужаснути... Да, и ми сами ћемо се ужаснути зато што, како говори свети Теофан Затворник: "Тада ће царовати истина Божија и при светлости те истине ће човек самог себе осудити за своје грехе, за своју немоћ, за своје падове, за све у чему је био неисправан".

Како ће радостан бити први део тог Страшног Суда када ће се Спаситељ света са љубављу обратити онима који ће стајати десно од Њега, и рећи им: „Приђите, благословени Оца мога, наследите Царство које вам је уготовљено од постања света“. Још кад нас није ни било, када је

свет био стваран, већ се тада Отац наш небески старао за нас, и још тада нам је уготовио Царство – "Дођите, наследите га!" И даље говори: „Јер огадних, и дасте ми да једем; ожедних, и напојисте ме; гост бејох, и примисте ме; го бејох, и оденусте ме; болестан бејох, и обиђосте ме; у тамници бејох, и дођосте к мени“.

Иако угодници Божији знају Јеванђеље, знају да је то било речено, тако ће потресан бити призор тог неприступног и страшног Величанства, у коме ће засести Цар на Престолу, да ће они, потрешени рећи: "Господе, када смо те видели гладног, жедног, болесног, ништег, у тамници? Када смо те видели? Ми смо се трудили да помажемо својим ближњима по Твојој заповести, али Тебе нисмо видели". И рећи ће им онда Цар: "Заиста вам кажем, оно што учинисте једном од најмање браће моје, Мени учинисте.

Обратите пажњу на оно, на шта тако мало обраћају пажњу – на Његову безграничну љубав када Он те смирене, ниште, болне којима су учинили пажњу, назива "браћом" Својом и тако их љуби да све оно што је њима учињено добро, у Својој љубави Он приписује Себи Самом, слично као што се нпр. љубећа мајка када њен син добије поклон, радује као да га је сама она добила – то је особина љубави. Тако Господ Самом Себи приписује оно што су праведни, благочестиви људи учинили Његовој браћи.

Али, ако ће тако радостан бити тај први тренутак Страшног Су-

да, како ће ужасан и страشان бити други! Када се, сада већ Страшни и Ужасни Судија обрати онима који му буду са леве стране и каже: "Идите од Мене, проклету у огањ вечни!" Никада ми о проклетству нисмо читали у Новом Завету, никада никог не срдимо, ко је другачији или против нас, а ту страшну реч ће из Његових уста чути тада грешници, кад Он буде рекао: "Идите од Мене, проклету, у огањ вечни, припремљен (Ко ме? Вама? Не, није тако речено, већ припремљен) ђаволу и анђелима његовим!" Том злом првоодступнику и његовим следбеницима, тим носиоцима, тим сејатељима зла у животу и свету – њима је било припремљено то а не вама – за вас је било припремљено Царство небеско али сте ви сами себе учинили таквима да другога удела за вас и не може бити.

Какав ужас ће тада настати за те нечастивце, какво ће их очајање ухватити! Они ће покушати да се последњи пут у вечности, још једанпут оправдају, будући да су навикли у земном животу да величају сами себе, да се у свему оправдавају, ни у чему да не окривљују себе, тако ће и овде покушати да се оправдају: "Господе, када смо те видели по требитог, болесног, у тамници, наог и нисмо те оденули? Ми смо видели те лезилебовиће, те просјаке, те пијанице – они нису ни заслуживали помоћ. Да смо Тебе видели, Теби бисмо помогли".

Али они ће чути категорички одговор: "Истину вам говорим:

оно што не учинисте једноме од најмање браће моје, то ни Мени самоме не учинисте!"

И ето, тада је и завршио Господ ту проповед о Страшном Суду: "И ови ће отићи у муку вечну а праведници у живот вечни!" Како су и говорили Оци, да тај Суд неће бити толико страشان зато што ће сви људи видети какви смо ми, какви смо по унутрашњем садржају живота и своје личности, не само због тога, већ зато што је Судија неумољив! Господ Исус Христос у току свог земног живота никада никога није одбацио, Он Сам је говорио: "Оног који долази к Мени, нећу изагнати ван", и после Његовог Вазнесења, сво време трајања људске историје, Исус Христос је, као што је рекао Његов апостол: "Један и исти у векове!" Он је веран Самом Себи у бесконачној љубави и милосрђу својој, и како смо већ, не једанпут, говорили - није било случаја, нема и неће бити никада таквог случаја, да човека који долази к Њему са покајањем, Он не би примио и не би му опростио. Тако нешто не може да се деси!

И ето, тамо ће покајању бити крај и тамо ће Судија већ бити неумољив, како су говорили Свети Оци. Истина, код нас грешних, још увек постоји нада, она нада коју је прекрасно изобразио на икони верујући и благочестиви иконописац, на икони Страшног Суда. Тамо је све овејано ужасом и страхом, већ се не чује проповед Јована Претече, он ћути – он је све призивао ка покајању. Безмолвни су апостоли, безмолвна су уста праведника, у